

iratus. Amemus & nos christū eiusq; semp̄ quāramus amplexus & facile uidebitur esse omne difficile. Breuia putabimus uniuersa quae lōga sunt. Quodq; beata dei genitrix a filio suo nō didicit cōelos fabricare, angelos creare mira deitatis insignia operari: sed tantū humiliari, cæterarūq; uirtutū documenta intra humilitatis custodiā cōgregare.

Cap. xxvii. de iusticia & uitæ reconstitudine.

Ciam de iusticia disseramus, quae est singularū rerū & personarū æquissima distributio quā qs obtinens & cui adhærēs uitā suā disposita & sine cōturbatiōe conseruat. Custodit in oībus æquitatē scit quid deo debeat, qd sanctis & quid æqualibus reddat, qd nō deneget potestatibus huius sæculi, qd sibi retineat, quid pximo cōpetat, qd alienis cōcedit aut cōgruit. Iustū est enī deū colere & diligere ex toto corde, & ex tota anima, & ex tota uirtute. Sāctos & coeqles honorare, & tributa impēdere potestatibus supbū nō esse sed magis mitē & humilē, pximos tanq; se diligere, alienos & inimicos nō psequi odio sed amare. Subiectū esse prioribus uel ætate maioribus qa & dominus dū esset oīum dominus a Ioāne qui maior est in natis mulier, qa prior illo in natuitate hominū erat baptisator. Et sic adimpleri omnē iusticiā protestat. Ex hac misericordia nascitur obsequiū dei sicut generat, in his omnibus quisq; inuenitur, nō in merito in christo inuenitur permanere, quoniā hæc omnia ipse christus est. Paulus nos gloriosus informat, & instruit de christo dicens. Qui est nobis a deo iusticia & sanctificatio & redemptio. Item alio loco qui misericordia & pax & dilectio quem Agapem uocant. Iniquus enim si sequitur iusticiā negat iniuitatem. Stultus si sequatur dei sapientiā, negat stulticiam quodq; sapientia, fortitudo: temperantia & castitas solum

iusti eius, unde & beati efficiuntur. Eodē ptestante & dicēte.
Beatus uir qui timet dominū. Illū dicit timorē qui castus est
& pudicus. Quoniā timor domini castus (inquit Dauid) p/
manet in sacerdū sacerduli. Ergo duplex est timor, unus appetē
dus & alius fugiēdus. Est igit̄ timor appetēdus admonitio et
custodia oīm refū quas credimus aut speramus. Timemus
enī iudiciū, quia speramus & metuimus dominū quia forte
illū iudicē credimus. Vere nāq; uita est deū nosse timere eius
potentiā, amare pietatē. Timor nāq; uirtutū est custos. Se/
curitas ad lapsum facilis, si paucorē habueris sollicitus crīs, &
si sollicitus fueris. Leo in caulas ouiuū tuaꝝ intrare nō poterit.
quod ad præpositos ecclesiarū uel ad animæ custodiā ptinet
Qui cautus est & timidus pōt ad tēpus uitare peccata. Qui
securus est de iusticia repugnat: illiusq; auxilio destitut⁹ insi/
diis hostiū paret. Nunq; tuta est humana fragilitas, & quāto
uirtutibus crescimus, tātomagis timere debemus, ne de sub/
limibus corruam⁹. Si iuxta ecclesiasten radix sapiētiæ est ti/
mere deū. Fructus sapientiæ qs est nisi uidere deū aut diligit
qui nō inuitus aut necessitate aut legū metu facit bonum, sed
iccirco bonū est, ut mercedē bonā operis habeat.

Cap. xxix. de charitate & pace.

D charitatē nunc transitū faciamus: qā oībus maior
est inter cætera sic fateſ Paulus. Manēt aut̄ tria hæc.
Fides: Spes: & dilectio. Sed maior is dilectio ē. Ergo
dilectio uinculū aiorum casta, & sincera, & sine emulatiōe,
charitas cōsummatio omniū mandatorꝝ, breuis oīm præce/
ptorū q̄ cū quis habuerit oīa habet sine hac in aliis remanet
imperfectus, & ut cognoscat uestra prudētia quantū charitas
ualeat, legitimus respōsum domini in euāgelio dicētis. Cū in/
terrogareſ, diliges dominū deū tuū ex toto corde tuo, & ex